

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto prošireno vijeće)

1. rujna 2021.*

„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Limbic® Types – Apsolutni razlozi za odbijanje – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio prethodnu odluku – Upućivanje proširenom žalbenom vijeću – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) – Pogreška koja se tiče prava – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Pravomoćnost – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Sastav proširenog žalbenog vijeća”

U predmetu T-96/20,

Gruppe Nymphenburg Consult AG, sa sjedištem u Münchenu (Njemačka), koji zastupa R. Kunze, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa D. Hanf, u svojstvu agenta,

tuženika,

povodom tužbe podnesene protiv odluke proširenog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2019. (predmet R 1276/2017-G), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Limbic® Types kao žiga Europske unije,

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Papasavvas, predsjednik, D. Spielmann (izvjestitelj), U. Öberg, O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, suci,

tajnik: R. Úkelyté, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 20. veljače 2020.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 22. svibnja 2020.,

uzimajući u obzir pisano pitanje Općeg suda strankama od 18. studenoga 2020.,

* Jezik postupka: njemački

nakon rasprave održane 16. ožujka 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Gruppe Nymphenburg Consult AG, podnio je 15. studenoga 2013. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju žiga Europske unije na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)).
- 2 Žig za koji je podnesena prijava za registraciju verbalni je znak Limbic® Types.
- 3 Proizvodi i usluge za koje je registracija zatražena pripadaju razredima 16., 35. i 41. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, te za svaki od tih razreda odgovaraju sljedećem opisu:
 - razred 16.: „Tiskarski proizvodi, posebice knjige, časopisi, novine, i brošure u području savjetovanja poduzeća i savjetovanja o upravljanju ljudskim resursima te priručnici o žigovima”;
 - razred 35.: „Oglašavanje; savjetovanje poduzeća i o ljudskim resursima, osobito u područjima razvoja žigova, pozicioniranja žigova, razvoja poslovne kulture, razvoja modela, odabira osoblja, motiviranja suradnika, oglašavanja i marketinga, prezentacije proizvoda i istraživanja tržišta”;
 - razred 41.: „Obrazovanje; osposobljavanje; razonoda; sportske i kulturne aktivnosti; konferencije, osposobljavanje i obrazovanje u područjima razvoja žigova, pozicioniranja žigova, razvoja poslovne kulture, razvoja modela, odabira osoblja, motiviranja suradnika, oglašavanja i marketinga, prezentacije proizvoda i istraživanja tržišta; objavljivanje knjiga, časopisa, novina i brošura u području savjetovanja poduzeća i savjetovanja o ljudskim resursima te priručnika o žigovima”.
- 4 Odlukom od 30. svibnja 2014. ispitivač je odbio prijavu za registraciju na temelju članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe 2017/1001) u vezi s člankom 7. stavkom 2. iste uredbe (koji je postao članak 7. stavak 2. Uredbe 2017/1001) u pogledu proizvoda i usluga iz točke 3. ove presude.
- 5 Tužitelj je na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članci 66. do 71. Uredbe br. 2017/1001) 29. srpnja 2014. podnio žalbu EUIPO-u protiv odluke ispitivača.
- 6 Prvo žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu odlukom od 23. lipnja 2015. Smatralo je da je znak Limbic® Types opisan za predmetne proizvode i usluge u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

- 7 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. rujna 2015. tužitelj je pokrenuo postupak protiv odluke od 23. lipnja 2015., upisan pod brojem T-516/15.
- 8 Presudom od 16. veljače 2017., Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types) (T-516/15, neobjavljena, u daljnjem tekstu: poništavajuća presuda, EU:T:2017:83), Opći sud prihvatio je tužiteljevu tužbu i poništio odluku od 23. lipnja 2015. zbog pogrešne ocjene žalbenog vijeća o opisnom karakteru žiga za koji je podnesena prijava u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.
- 9 Odlukom predsjedništva žalbenih vijeća od 16. lipnja 2017. predmet je upućen proširenom žalbenom vijeću pod brojem R 1276/2017-G kako bi ono o njemu ponovno odlučilo. Tužitelj je o tom upućivanju obaviješten obaviješću tajništva žalbenih vijeća od 2. kolovoza 2017.
- 10 Obaviješću od 29. svibnja 2018. prošireno žalbeno vijeće obavijestilo je tužitelja da smatra da apsolutni razlozi iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe 2017/1001 sprečavaju registraciju žiga za koji je podnesena prijava za predmetne proizvode i usluge te je od njega zatražilo da se očituje o tome. Tužitelj je 21. rujna 2018. postupio u skladu s tim zahtjevom.
- 11 Odlukom od 2. prosinca 2019. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) prošireno žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu. Kao prvo, smatralo je da je Opći sud u poništavajućoj presudi presudio da dokazi na kojima je prvo žalbeno vijeće utemeljilo svoju odluku od 23. lipnja 2015. nisu dovoljni za donošenje zaključka o opisnom karakteru žiga za koji je podnesena prijava. Stoga je, s obzirom na to da je smatralo da postoje dodatne činjenice i dokazi, zaključilo da je na njemu, na temelju članka 95. stavka 1. Uredbe 2017/1001, da ponovno odluči o opisnom karakteru žiga za koji je podnesena prijava. Kao drugo, u svrhu ocjene navedenog opisnog karaktera, najprije je istaknulo da su predmetni proizvodi i usluge namijenjeni široj javnosti i stručnjacima za savjetovanje poduzeća, savjetovanje o upravljanju ljudskim resursima, oglašavanju, marketingu, ljudskim resursima, upravljanju poduzećima, stručnom osposobljavanju, profesionalnom sportu, *coachingu*, zabavi i kulturi. Nadalje, utvrdilo je da se žig za koji je podnesena prijava prevodi kao „limbičke vrste” i smatralo da relevantna anglofona javnost taj žig razumije na način da u biti označava klasifikaciju pojedinaca prema profilima ili vrstama osobnosti utvrđenima na temelju informacija o limbičkom sustavu. Naposljetku, iz svojih utvrđenja zaključilo je da je žig za koji je podnesena prijava opisan za predmetne proizvode i usluge. Kao treće, smatralo je da žig za koji je podnesena prijava nema razlikovni karakter. Posljedično, odbilo je žalbu.

Zahtjevi stranaka

- 12 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijanu odluku;
 - naloži EUIPO-u snošenje troškova.
- 13 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:
 - odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 14 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe šest tužbenih razloga, od kojih se prvi temelji na bitnim povredama postupka, drugi na povredi članka 72. stavka 6. Uredbe 2017/1001, treći na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) navedene uredbe, četvrti na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) iste uredbe, peti na povredi članka 94. stavka 1. te uredbe i, šesti, na povredi članka 96. navedene uredbe.

Uvodna očitovanja

- 15 Uzimajući u obzir datum podnošenja predmetne prijave za registraciju, odnosno 15. studenoga 2013., koji je presudan za određivanje mjerodavnog materijalnog prava, na ovaj spor primjenjuju se materijalnopravne odredbe Uredbe br. 207/2009 (vidjeti u tom smislu rješenje od 5. listopada 2004., Alcon/OHIM, C-192/03 P, EU:C:2004:587, t. 39. i 40. i presudu od 23. travnja 2020., Gugler France/Gugler i EUIPO, C-736/18 P, neobjavljena, EU:C:2020:308, t. 3. i navedenu sudsku praksu).
- 16 Stoga u ovom slučaju, što se tiče materijalnih pravila, valja smatrati da se upućivanja žalbenog vijeća u pobijanoj odluci i tužitelja u iznesenoj argumentaciji na članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe 2017/1001 odnose na članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009, koji je istog sadržaja.
- 17 Osim toga, s obzirom na to da se, prema ustaljenoj sudskoj praksi, postupovna pravila općenito primjenjuju na dan njihova stupanja na snagu (vidjeti presudu od 11. prosinca 2012., Komisija/Španjolska, C-610/10, EU:C:2012:781, t. 45. i navedenu sudsku praksu), na spor se, ovisno o datumu događaja na koje se odnose, primjenjuju postupovne odredbe uredbi br. 207/2009 i 2017/1001.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnim povredama postupka

- 18 U prilog tom tužbenom razlogu tužitelj ističe tri prigovora.

Prvi i drugi prigovor, koji se temelje na nepostojanju obavijesti i nedostatnom obrazloženju odluke o upućivanju predmeta proširenom žalbenom vijeću

- 19 Prvim prigovorom tužitelj tvrdi da mu odluka predsjedništva žalbenih vijeća od 16. lipnja 2017. kojom je predmet upućen proširenom žalbenom vijeću nije dostavljena kao takva nego je on samo obaviješten o toj odluci obaviješću od 2. kolovoza 2017., čime su povrijeđeni članak 165. stavak 3. točka (a) i članak 166. stavak 4. točka (a) Uredbe 2017/1001 te članak 35. stavci 1. i 4. i članak 37. stavak 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 od 5. ožujka 2018. o dopuni Uredbe (EU) 2017/1001 i o stavljanju izvan snage Delegirane uredbe (EU) 2017/1430 (SL 2018., L 104, str. 1.).
- 20 Drugim prigovorom tužitelj tvrdi da je odlukom predsjedništva žalbenih vijeća od 16. lipnja 2017. počinjena povreda obveze obrazlaganja iz članka 94. Uredbe 2017/1001 s obzirom na to da u njoj nisu bili navedeni razlozi za navedeno upućivanje, predviđeni u članku 165. navedene uredbe. Dodaje da je takvo obrazloženje tim više potrebno jer je, s jedne strane, prvo žalbeno vijeće, koje

je donijelo odluku od 23. lipnja 2015., navedenu u točki 6. ove presude, bilo sastavljeno od samo jednog člana i jer, s druge strane, nije bilo moguće znati na kojem je temelju predmet upućen proširenom žalbenom vijeću.

- 21 EUIPO osporava dopuštenost tih prigovora jer nisu usmjereni protiv pobijane odluke, nego protiv odluke predsjedništva žalbenih vijeća od 16. lipnja 2017., kojom se tužitelju ne nanosi šteta. Također osporava njihovu osnovanost i, kad je riječ o drugom prigovoru, njegovu relevantnost jer su razlozi za upućivanje predmeta proširenom žalbenom vijeću bili priopćeni tužitelju u obavijesti od 29. svibnja 2018. i jer je tužitelj bio pozvan iznijeti svoja očitovanja u odgovoru na navedenu obavijest.
- 22 U skladu s člankom 72. stavkom 1. Uredbe 2017/1001, tužba pred sudom Europske unije može se podnijeti samo protiv odluka žalbenih vijeća. U okviru takve tužbe stoga su dopušteni samo tužbeni razlozi usmjereni protiv odluke žalbenog vijeća (vidjeti u tom smislu presude od 7. lipnja 2005., Lidl Stiftung/OHIM – Rewe-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, t. 59. i od 16. svibnja 2019., KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi), T-354/18, neobjavljena, EU:T:2019:333, t. 99. i navedenu sudsku praksu).
- 23 Valja utvrditi da nepravilnosti na koje se poziva tužitelj mogu utjecati na odluku predsjedništva žalbenih vijeća od 16. lipnja 2017., ali ne i na pobijanu odluku.
- 24 Stoga su prvi i drugi prigovor prvog tužbenog razloga nedopušteni.

Treći prigovor, koji se temelji na povredi članka 169. stavka 1. Uredbe 2017/1001

- 25 Tužitelj tvrdi da je sastav proširenog žalbenog vijeća koje je donijelo pobijanu odluku protivan odredbama članka 169. stavka 1. Uredbe 2017/1001 jer je jedan od članova navedenog vijeća bio jedini član žalbenog vijeća koje je donijelo odluku od 23. lipnja 2015.
- 26 EUIPO osporava tužiteljevu argumentaciju.
- 27 U skladu s člankom 169. stavkom 1. Uredbe 2017/1001, članovi žalbenih vijeća ne mogu sudjelovati u žalbenom postupku ako su sudjelovali u donošenju odluke protiv koje je podnesena žalba.
- 28 Osim toga, valja podsjetiti na to da poništavajuća presuda djeluje *ex tunc* te stoga ima za učinak retroaktivno uklanjanje poništenog akta iz pravnog poretka (vidjeti presudu od 25. ožujka 2009., Kaul/OHIM – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, t. 21. i navedenu sudsku praksu).
- 29 U ovom slučaju valja podsjetiti na to da je registracija žiga za koji je podnesena prijava bila odbijena odlukom EUIPO-ova ispitivača od 30. svibnja 2014. i da je prvo žalbeno vijeće povodom žalbe koju je tužitelj podnio potvrdilo odbijanje prijave za registraciju odlukom od 23. lipnja 2015. Međutim, ta potonja odluka poništena je poništavajućom presudom, koja je postala konačna, tako da je retroaktivno uklonjena iz pravnog poretka. Slijedom toga, odluka koja je predmet žalbe pred proširenim žalbenim vijećem, u smislu članka 169. stavka 1. Uredbe 2017/1001, nije odluka od 23. lipnja 2015. nego odluka ispitivača od 30. svibnja 2014.

30 Osim toga, članak 35. stavak 4. Delegirane uredbe 2018/625 određuje:

„Ako je odluka žalbenog vijeća o predmetu poništena ili izmijenjena pravomoćnom presudom Općeg suda [...], predsjednik žalbenih vijeća, kako bi postupio u skladu s tom odlukom u skladu s člankom 72. stavkom 6. Uredbe (EU) 2017/1001, ponovno dodjeljuje predmet u skladu sa stavkom 1. ovog članka žalbenom vijeću koje nije sastavljeno od članova koji su donijeli poništenu odluku, osim ako se predmet upućuje proširenom [žalbenom] vijeću [...].”

31 Stoga, budući da je u ovom slučaju predmet upućen proširenom žalbenom vijeću, ono može uključivati jednog člana žalbenog vijeća koje je donijelo odluku od 23. lipnja 2015.

32 Iz prethodno navedenog proizlazi da u sastavu proširenog žalbenog vijeća koje je donijelo pobijanu odluku nije postojao nikakav nedostatak koji bi mogao dovesti do nezakonitosti navedene odluke. Stoga treći prigovor i, slijedom toga, prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravomoćnosti

33 Tužitelj u biti tvrdi da je donošenjem pobijane odluke povrijeđena pravomoćnost, s obzirom na članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001, jer prošireno žalbeno vijeće nije postupilo u skladu sa svojom obvezom da poduzme potrebne mjere za izvršenje poništavajuće presude i da je, slijedom toga, povrijedilo apsolutnu pravomoćnost vezano za obrazloženje i izreku te presude. Naime, u toj je presudi Opći sud zaključio da žig za koji je podnesena prijava nije opisan u odnosu na predmetne proizvode u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, a ne da žalbeno vijeće nije u dovoljnoj mjeri dokazalo opisni karakter tog žiga. Budući da je Opći sud tako odlučio o meritumu, tužitelj iz toga zaključuje da prošireno žalbeno vijeće nije moglo valjano provesti novo ispitivanje navedenog opisnog karaktera.

34 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Kao prvo, tvrdi da je odluka od 23. lipnja 2015. poništavajućom presudom poništena, a ne izmijenjena, tako da navedena presuda nije obvezivala EUIPO da odobri registraciju žiga za koji je podnesena prijava. Poštujući podjelu nadležnosti Općeg suda i EUIPO-a, poništavajuća presuda ne sadržava konačno utvrđenje o prikladnosti za registraciju žiga za koji je podnesena prijava odnosno o postojanju ili nepostojanju apsolutnog razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009. Iz poništavajuće presude samo proizlazi da dokazi na kojima se temelje ocjene koje je prvo žalbeno vijeće iznijelo u odluci od 23. lipnja 2015. nisu bili dovoljni kako bi se zaključilo da je žig opisan u odnosu na predmetne proizvode i usluge.

35 Kao drugo, EUIPO tvrdi da se obveza ispitivanja činjenica po službenoj dužnosti koju ima na temelju članka 95. stavka 1. Uredbe 2017/1001 u pogledu apsolutnih razloga za odbijanje registracije primjenjuje do datuma registracije i da, na temelju članka 45. stavka 3. Uredbe 2017/1001, on može, u svakom trenutku prije registracije i na vlastitu inicijativu, nastaviti ispitivanje apsolutnog razloga za odbijanje ako to opravdavaju nove činjenice koje proizlaze iz očitovanja trećih osoba, utvrđenja izvedenih tijekom kasnijeg postupka povodom prigovora ili, kao i ovom slučaju, nakon što je poništavajuća presuda postala konačna.

36 Kao treće, EUIPO tvrdi da tužitelj pogrešno prigovara proširenom žalbenom vijeću da je preispitalo opisni karakter žiga za koji je podnesena prijava jer se ispitivanje koje je provelo navedeno vijeće odnosilo na činjenične elemente i dokaze različite od onih na kojima se temeljila odluka od 23. lipnja 2015.

- 37 Najprije valja podsjetiti na to da je poništavajuća presuda, s obzirom na to da nije bila predmet žalbe, postala konačna.
- 38 Osim toga, u sudskoj praksi već je naglašena važnost načela pravomoćnosti i u pravnom poretku Unije i u nacionalnim pravnim porecima. Naime, kako bi se osigurala stabilnost prava i pravnih odnosa kao i dobro sudovanje, važno je da sudske odluke koje su postale konačne nakon što su iscrpljena sva raspoloživa pravna sredstva ili nakon isteka rokova predviđenih za njihovo podnošenje više ne mogu biti dovedene u pitanje (vidjeti presudu od 19. travnja 2012., *Artegoda/Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, t. 86. i navedenu sudsku praksu).
- 39 Osim toga, na temelju članka 72. stavka 6. Uredbe 2017/1001, EUIPO je obvezan poduzeti sve potrebne mjere za izvršenje presude suda Unije.
- 40 Nesporno je da je odlukom od 23. lipnja 2015. žalbeno vijeće odbilo registraciju žiga za koji je podnesena prijava zbog opisnog karaktera tog žiga u odnosu na predmetne proizvode i usluge. U poništavajućoj presudi Opći sud prihvatio je prvi tužbeni razlog, koji se temeljio na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009. U točki 1. izreke te presude Opći sud poništio je odluku žalbenog vijeća od 23. lipnja 2015.
- 41 Razlozi zbog kojih je Opći sud prihvatio prvi tužbeni razlog, navedeni u točkama 34. do 52. poništavajuće presude, jesu sljedeći:
- „34 [V]alja utvrditi da žalbeno vijeće nije uspjelo dokazati da će relevantna javnost u ovom slučaju odmah i bez promišljanja uspostaviti konkretan i izravan odnos između predmetnih proizvoda i usluga, s jedne strane, i znaka Limbic® Types, s druge strane.
- 35 Točno je da dotična javnost može razumjeti simbol ,* i pojam ,vrste', pri čemu prvi predstavlja znak koji označava registrirani žig, a drugi predstavlja uobičajeni engleski pojam koji upućuje na opći oblik, strukturu ili karakter koji određenu vrstu, skupinu ili razred razlikuje od drugih živih bića ili predmeta. Tužitelj ne osporava onakvo značenje tih dvaju elemenata s obzirom na relevantnu javnost kakvo je utvrdilo žalbeno vijeće te ga treba potvrditi iz istih razloga kao što su oni izneseni u pobijanoj odluci.
- 36 Međutim, nije dovoljno da jedan ili više elemenata od kojih se znak sastoji bude opisan; opisni karakter mora se utvrditi za znak u cjelini, uključujući, u ovom slučaju, treći pojam, odnosno riječ ,limbic' (vidjeti u tom smislu presudu od 26. veljače 2016., provima *Warenhandels/OHIM – Renfro (HOT SOX)*, T-543/14, neobjavljena, EU:T:2016:102, t. 29.).
- 37 U tom pogledu, kao što su to istaknuli EUIPO, ispitivač i žalbeno vijeće, izraz ,limbic', kako je to osobito potvrdio *Oxford English Dictionary*, odnosi se na ,limbički sustav' (*limbic system* na engleskom) koji označava područje mozga koje utječe na regulaciju hormona i neurovegetativni sustav. Tužitelj je priložio tu definiciju tijekom postupka.
- 38 Međutim, kao prvo, valja smatrati, kao što to tužitelj s pravom ističe, da je kombinacija triju izraza od kojih se sastoji žig za koji je podnesena prijava neuobičajena u pogledu predmetnih proizvoda i usluga.
- 39 Naime, iz različitih definicija iz rječnika koje navode ispitivač i žalbeno vijeće proizlazi da se izraz ,limbic' uobičajeno koristi na engleskom jeziku kao dio izraza poznatih kao ,limbic system' ili ,limbic lobe', koji opisuju određeni dio mozga.

- 40 Međutim, što se tiče žiga za koji je podnesena prijava, s jedne strane, pojam *'limbic'* odstranjen je iz izraza koji mu uobičajeno daje njegovo značenje. Time je pojmu *'limbic'* oduzet njegov jasan i izravan smisao.
- 41 S druge strane, u žigu za koji je podnesena prijava on se nalazi u kombinaciji sa simbolom *'®'* i pojmom *'vrste'*, to jest u kombinaciji koja nije uobičajena u strukturi engleskog jezika.
- 42 Stoga, zbog neuobičajenog karaktera kombinacije koja se odnosi na predmetne proizvode i usluge, formulacija žiga predloženog za registraciju stvara dojam koji se udaljava od onoga koji ostavlja jednostavan sastav elemenata od kojih se sastoji, što je prikladno da bi se smatralo da žig za koji je podnesena prijava nema opisni karakter vezano za predmetne proizvode i usluge (vidjeti u tom smislu sudsku praksu navedenu u točki 21. ove presude).
- 43 Kao drugo, valja utvrditi, kao što to tužitelj također pravilno tvrdi, da je pojam *'limbic'* koji upućuje na limbički sustav medicinski pojam koji se odnosi na neurologiju te je stoga visoko stručan pojam.
- 44 U tom pogledu valja istaknuti da je žalbeno vijeće utvrdilo samo to da relevantna javnost žig percipira kao da upućuje na različite vrste osobnosti, koje različito reagiraju na stimulacije limbičkog sustava.
- 45 Međutim, nije utvrđeno, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 22. ove presude, da će relevantna javnost, koja ne uključuje zdravstvene djelatnike, odmah razumjeti pojam *'limbic'*, bez daljnjeg razmišljanja, na način da se odnosi na dio mozga ili barem na dio mozga koji utječe na regulaciju hormona i neurovegetativni sustav. Također nije utvrđeno da će relevantna javnost bez daljnjeg razmišljanja percipirati kombinaciju triju sastavnih elemenata žiga za koji je podnesena prijava kao odraz značenja različitih vrsta osobnosti, koje drukčije reagiraju na stimulacije dijela mozga koji utječe na regulaciju hormona i neurovegetativni sustav i stoga kao opisnu oznaku predmetnih proizvoda i usluga ili jednog od njihovih obilježja.
- 46 Naposljetku, činjenica da bi predmetne usluge (iz razreda 35. i 41.) mogle imati za cilj informiranje o različitim limbičkim vrstama i omogućiti poduzećima da odrede svoju najbolju strategiju oglašavanja i prodaje ovisno o različitim vrstama osobnosti, kao što to žalbeno vijeće smatra u točkama 22. i 23. pobijane odluke, nije dovoljna da bi se žig za koji je podnesena prijava smatrao opisnim za navedene usluge.
- 47 Naime, osim činjenice da žig za koji je podnesena prijava upotrebljava izraz koji se koristi u neuobičajenoj kombinaciji te nema jasan i izravan smisao, nije utvrđeno da prosječni stručnjak, osobito u području oglašavanja, poslovnog upravljanja i upravljanja ljudskim resursima poduzeća, u slučaju stručnog izraza iz medicine, ne treba u najmanju ruku izvesti određeno tumačenje, što podrazumijeva rok za razmatranje, kako bi razumio smisao žiga za koji je podnesena prijava za predmetne usluge. Međutim, takvo tumačenje isključuje priznavanje opisnog karaktera čije se značenje mora odmah razumjeti bez daljnjeg razmišljanja (vidjeti u tom smislu presudu od 7. lipnja 2011., *Psytech International/OHIM – Institute for Personality & Ability Testing (16PF)*, T-507/08, neobjavljena, EU:T:2011:253, t. 40.).

- 48 Isto tako, zbog istih razloga (vidjeti točku 47. ove presude), valja istaknuti da, pod pretpostavkom da predmetni proizvodi u području savjetovanja poduzeća i savjetovanja o upravljanju ljudskim resursima (iz razreda 16.) mogu informirati o različitim limbičkim vrstama i njihovu ponašanju te o najboljem načinu njihova usmjeravanja, kao što to žalbeno vijeće smatra u točki 21. pobijane odluke, ta tvrdnja nije dovoljna da bi se žig za koji je podnesena prijava smatrao opisnim za navedene proizvode.
- 49 Osim toga, što se tiče ocjene opisnog karaktera žiga za koji je podnesena prijava u pogledu razumijevanja šire javnosti, dovoljno je istaknuti da će, s obzirom na prethodna razmatranja, ona u još većoj mjeri izvoditi tumačenja koja isključuju opisni karakter žiga (vidjeti u tom smislu presudu od 7. lipnja 2011., 16PF, T-507/08, neobjavljena, EU:T:2011:253, t. 43.).
- 50 Što se tiče sudske prakse na koju se poziva EUIPO, prema kojoj se za verbalni znak mora odbiti registracija, u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 207/2009, ako u makar jednom od njegovih mogućih značenja on označava obilježje proizvoda i usluga o kojima je riječ (presuda od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 32.), dovoljno je istaknuti, s obzirom na prethodno navedeno, da žig za koji je podnesena prijava ne prenosi dovoljno jasno i izravno značenje da bi ga relevantna javnost mogla smatrati opisnim za proizvode i usluge o kojima je riječ.
- 51 Valja zaključiti da je ocjena žalbenog vijeća, prema kojoj će relevantna javnost razumjeti znak Limbic® Types u smislu različitih vrsta osobnosti koje drukčije reagiraju na stimulacije limbičkog sustava, pogrešna.
- 52 Isto tako, žalbeno vijeće počinilo je pogrešku u ocjeni smatrajući da je navedeni znak dovoljno izravno i jasno povezan s dotičnim proizvodima i uslugama u razredima 16., 35. i 41.”
- 42 Kao što je to navedeno u točki 28. ove presude, poništavajuća presuda vrijedi *ex tunc* te stoga ima za učinak retroaktivno uklanjanje poništenog akta iz pravnog poretka.
- 43 Osim toga, presuđeno je da se pravomoćnost odnosi samo na činjenična i pravna pitanja koja su stvarno ili nužno riješena predmetnom sudskom odlukom (vidjeti presudu od 19. travnja 2012., Artegoda/Komisija, C-221/10 P, EU:C:2012:216, t. 87. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Stoga, kako bi postupila u skladu s poništavajućom presudom i u potpunosti je izvršila, institucija koja je donijela poništeni akt dužna je poštovati ne samo izreku presude već i obrazloženje koje je do nje dovelo i koje predstavlja njezinu nužnu potporu. To su naime razlozi koji, s jedne strane, identificiraju točnu odredbu kao nezakonitu i, s druge strane, iznose točne razloge nezakonitosti utvrđene u izreci koje dotična institucija mora uzeti u obzir prilikom zamjene poništenog akta (vidjeti presudu od 1. ožujka 2018., Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Prikaz dviju usporednih traka na obući), T-629/16, EU:T:2018:108, t. 102. i navedenu sudsku praksu).
- 45 U ovom slučaju, nakon poništavajuće presude, o žalbi koju je tužitelj podnio protiv odluke ispitivača od 30. svibnja 2014. ponovno se odlučivalo pred EUIPO-om. Kako bi ispunio svoju obvezu, koja proizlazi iz članka 72. stavka 6. Uredbe 2017/1001, da poduzme sve potrebne mjere za izvršenje poništavajuće presude, EUIPO je morao osigurati to da žalba dovede do nove odluke žalbenog vijeća. Prošireno žalbeno vijeće, kojemu je predmet upućen, obavijestilo je tužitelja obaviješću od 29. svibnja 2018. da smatra da apsolutni razlozi iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 sprečavaju registraciju žiga za koji je podnesena prijava za predmetne proizvode i usluge i da je ovlašteno ponovno ispitati te razloge za odbijanje.

- 46 Prošireno žalbeno vijeće u pobijanoj je odluci, pozivajući se na članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001, prije svega smatralo da je EUIPO vezan izrekom presude samo u mjeri u kojoj su činjenice i pravna pitanja na kojima se ona temelji istovjetni. Također je navelo da je Opći sud u poništavajućoj presudi smatrao da „dotad” podneseni dokazi nisu dovoljni za utvrđivanje apsolutnog razloga za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 te je citiralo obrazloženje poništavajuće presude – dijelove njezinih točaka 34., 45. do 48. te presude, za koje smatra da mogu poduprijeti tu tvrdnju. Smatrajući da se može osloniti na nove dokaze i temeljiti svoju odluku na odredbama članka 95. stavka 1. Uredbe 2017/1001, iz toga je zaključilo da je novo ispitivanje prikladnosti za registraciju žiga za koji je podnesena prijava dopušteno i nužno jer se odlučujući razlozi poništavajuće presude ne protive preispitivanju – na temelju novih dokaza – apsolutnog razloga za odbijanje. Stoga se smatralo dužnim preispitati navedeni razlog.
- 47 Valja podsjetiti na to da su, na temelju članka 95. stavka 1. Uredbe br. 2017/1001, ispitivači EUIPO-a i, po žalbi, žalbena vijeća EUIPO-a dužni po službenoj dužnosti ispitati činjenice kako bi utvrdili je li žig za koji je podnesena prijava obuhvaćen jednim od razloga za odbijanje registracije. Iz toga slijedi da mogu zasnovati svoju odluku na činjenicama koje podnositelj zahtjeva nije istaknuo (presuda od 19. travnja 2007., OHIM/Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, t. 38.).
- 48 Usto, u skladu s člankom 45. stavkom 3. Uredbe 2017/1001, kao i člankom 27. stavkom 1. Delegirane uredbe 2018/625, žalbeno vijeće ima pravo na vlastitu inicijativu, prema potrebi, u svakom trenutku prije registracije nastaviti ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje ako to smatra primjerenim, uključujući isticanje razloga za odbijanje prijave za registraciju žiga koji još nije bio istaknut u odluci koja je predmet žalbe (presuda od 12. prosinca 2019., Refan Bulgaria/EUIPO (Oblik cvijeta), T-747/18, neobjavljena, EU:T:2019:849, t. 21.).
- 49 Međutim, EUIPO može izvršavati nadležnosti koje su mu dodijeljene tim odredbama samo u skladu sa svojom obvezom, iz članka 72. stavka 6. Uredbe 2017/1001, da poduzme sve potrebne mjere za izvršenje presude suda Unije.
- 50 Tako je u ovom slučaju prošireno žalbeno vijeće imalo pravo provesti novo ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti kako bi utvrdilo je li žig za koji je podnesena prijava obuhvaćen apsolutnim razlogom za odbijanje registracije. Međutim, u okviru tog novog ispitivanja po službenoj dužnosti to vijeće bilo je dužno poštovati ne samo izreku poništavajuće presude, već i obrazloženje koje je do nje dovelo.
- 51 U tom pogledu, kao što je prošireno žalbeno vijeće pravilno istaknulo u pobijanoj odluci i EUIPO u svojem odgovoru na tužbu, Opći sud smatrao je, osobito u točkama 45. do 48. poništavajuće presude, navedenima u točki 41. ove presude, da neke od ocjena koje je prvo žalbeno vijeće dalo u odluci od 23. lipnja 2015. nisu bile dovoljno potkrijepljene ili ne omogućuju da se žig za koji je podnesena prijava smatra opisnim. Time je Opći sud smatrao da se na temelju njih ne može potkrijepiti zaključak prvog žalbenog vijeća o opisnom karakteru žiga za koji je podnesena prijava.
- 52 Osim toga, obrazloženjem iz točaka 50. do 52. poništavajuće presude, navedenih u točki 41. ove presude, Opći sud odlučio je o opisnom karakteru predmetnih proizvoda i usluga žiga za koji je podnesena prijava, smatrajući da potonji nema opisni karakter i da je stoga pogrešno odbiti njegovu registraciju na temelju apsolutnog razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

- 53 Slijedom toga, pitanje opisnog karaktera žiga za koji je podnesena prijava za registraciju treba smatrati činjeničnim i pravnim pitanjem koje je stvarno riješeno poništavajućom presudom, u smislu sudske prakse navedene u točki 43. ove presude. U tom pogledu obrazloženje iz točaka 45. do 48. i 50. do 52. poništavajuće presude koje se odnosi na nepostojanje takvog karaktera odlučujuće je kako bi se potkrijepila točka 1. izreke navedene presude, kojom je poništena odluka od 23. lipnja 2015. i predstavlja njezinu nužnu potporu. Stoga je obuhvaćeno pravomoćnošću te presude.
- 54 Taj se zaključak ne može dovesti u pitanje EUIPO-ovim argumentima prema kojima Opći sud u poništavajućoj presudi nije iscrpno utvrdio relevantne činjenice za ocjenu prikladnosti za registraciju tog žiga ni argumentima koji se temelje na opsegu ispitivanja činjenica po službenoj dužnosti predviđenom člankom 95. stavkom 1. Uredbe 2017/1001, prema kojima se nadzor koji provodi sud Unije načelno provodi isključivo na temelju činjenica i dokaza koje je utvrdilo žalbeno vijeće.
- 55 Naime, iako, kao što je to utvrđeno, poništavajuća presuda sadržava razloge prema kojima su određene ocjene prvog žalbenog vijeća bile nedovoljno potkrijepljene ili se na temelju njih nije moglo smatrati da je žig za koji je podnesena prijava opisan, ta presuda također sadržava razloge kojima se sankcioniraju pogrešne ocjene merituma koje je počinilo to vijeće na temelju utvrđenih činjenica. Tako je Opći sud poništavajućom presudom zaključio da odluka prvog žalbenog vijeća sadržava pogrešku u ocjeni u pogledu uvjeta primjene članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, kada je riječ o opisnom karakteru žiga za koji je podnesena prijava.
- 56 Osim toga, nadležnost za ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti koja je dodijeljena EUIPO-u ne može mu omogućiti osporavanje činjeničnog i pravnog pitanja o kojem je Opći sud stvarno odlučivao, u smislu sudske prakse navedene u točki 43. ove presude. Naime, okolnost da je prošireno žalbeno vijeće utemeljilo svoje ispitivanje opisnog karaktera žiga za koji je podnesena prijava za registraciju na činjeničnim elementima koje prvo žalbeno vijeće nije uzelo u obzir u svojoj odluci od 23. lipnja 2015. ne može oduzeti pravomoćnost ocjenama Općeg suda o opisnom karakteru tog žiga iz točaka 50. do 52. poništavajuće presude.
- 57 Štoviše, argument EUIPO-a koji se temelji na analogiji između opsega njegovog ispitivanja činjenica po službenoj dužnosti u okviru prijave za registraciju i postupka za proglašavanje žiga ništavim zbog apsolutnog razloga za odbijanje treba odbiti. Naime, okolnost na koju se poziva EUIPO, prema kojoj mogućnost proglašavanja ništavosti žiga nakon njegove registracije potvrđuje da je zakonodavac bio svjestan mogućnosti da u trenutku prvog ispitivanja postojanja apsolutnih razloga za odbijanje sve relevantne činjenice ne budu nužno poznate ili utvrđene, ne znači da EUIPO u okviru postupka registracije žiga može povrijediti pravomoćnost koja je vezana uz ocjenu opisnog karaktera tog žiga koju je donio sud Unije u presudi kojom je poništio odluku žalbenog vijeća koja je donesena u postupku prijave za registraciju.
- 58 Iz prethodno navedenog proizlazi da je, time što je odbilo podnesenu prijavu za registraciju žiga zato što je on opisan u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, prošireno žalbeno vijeće povrijedilo pravomoćnost poništavajuće presude i time zahtjeve iz članka 72. stavka 6. Uredbe 2017/1001.
- 59 Stoga drugi tužbeni razlog treba prihvatiti.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

- 60 Tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 time što je smatralo da žig za koji je podnesena prijava nema razlikovni karakter u odnosu na predmetne proizvode i usluge. Konkretno, tvrdi da se ispitivanje razlikovnog karaktera tog žiga temelji na ocjenama koje su već iznesene u okviru ispitivanja opisnog karaktera navedenog žiga kao i na tvrdnji da je taj žig opisan.
- 61 EUIPO osporava tužiteljevu argumentaciju i u tom pogledu upućuje na obrazloženje pobijane odluke.
- 62 Uvodno valja podsjetiti na to da, pod pretpostavkom da Opći sud smatra da znak, koji je predmet prijave za registraciju žiga Europske unije, suprotno onomu što je odlučio EUIPO, ne potpada pod apsolutne razloge za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, poništenje odluke kojom se odbija registracija navedenog žiga od strane Općeg suda nužno bi dovelo do toga da EUIPO, koji bi morao izvući zaključke iz izreke i obrazloženja presude Općeg suda, ponovno ispituje prijavu za registraciju predmetnog žiga te je odbija kad ocijeni da predmetni znak potpada pod druge apsolutne razloge za odbijanje navedene u istoj odredbi (vidjeti presudu od 6. listopada 2011., Bang & Olufsen/OHIM (Prikaz zvučnika), T-508/08, EU:T:2011:575, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 63 Naime, svaki od razloga za odbijanje registracije navedenih u članku 7. stavku 1. Uredbe br. 207/2009 neovisan je o drugima i zahtijeva zasebno ispitivanje (vidjeti presudu od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 45. i navedenu sudsku praksu).
- 64 Slijedom toga, prošireno žalbeno vijeće imalo je pravo, kao što je istaknulo, u pobijanoj odluci ispitati apsolutni razlog za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, u skladu s kojim se odbija registracija žigova koji nemaju razlikovni karakter.
- 65 Prema sudskoj praksi, razloge za odbijanje valja tumačiti s obzirom na opći interes na kojem se temelji svaki od njih. Opći interes uzet u obzir prilikom ispitivanja svakog od tih razloga za odbijanje može, odnosno mora, odražavati različita razmatranja, ovisno o predmetnom razlogu za odbijanje (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 46.).
- 66 Razlikovni karakter žiga znači da taj žig omogućuje identifikaciju proizvoda za koji je zatražena registracija kao proizvoda koji potječe od određenog poduzetnika i time razlikovanje tog proizvoda od proizvoda drugih poduzetnika (vidjeti presudu od 21. siječnja 2010., Audi/OHIM, C-398/08 P, EU:C:2010:29, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 67 Pojam općeg interesa na kojemu se temelji članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 očito se podudara s osnovnom funkcijom žiga, a to je da potrošaču ili krajnjem korisniku zajamči istovjetnost podrijetla proizvoda ili usluge koje žig označava tako što mu omogućuje da taj proizvod ili tu uslugu razlikuje od onih drugog podrijetla bez mogućnosti dovođenja u zabludu (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 48.).

- 68 Osim toga, valja podsjetiti na to da je točno da opisni znakovi iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 također nemaju razlikovni karakter, ne dovodeći u pitanje mogućnost stjecanja takvog karaktera uporabom, te da se, prema sudskoj praksi, ako u makar jednom od mogućih značenja on označava obilježje proizvoda i usluga o kojima je riječ, znak kvalificira kao opisni u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 te se, posljedično, registracija odbija (vidjeti u tom smislu presudu od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 30. i 32.).
- 69 Međutim, ta sudska praksa uspostavljena u okviru članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 ne može se analogijom prenijeti na primjenu članka 7. stavka 1. točke (b) te uredbe kada se razlikovni karakter žiga za koji je podnesena prijava, u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, dovodi u pitanje zbog razloga različitih od njegova opisnog karaktera (presuda od 3. rujna 2020., *achtung!*/EUIPO, C-214/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:632, t. 36.).
- 70 Prošireno žalbeno vijeće navelo je u ovom slučaju da relevantna specijalizirana javnost smatra da žig za koji je podnesena prijava prenosi činjeničnu poruku koja je isključivo informativna, a ne da je riječ o trgovačkom znaku za publikacije iz razreda 16. i 41., usluge u području zabave, sporta i kulture, kao i osposobljavanja i kontinuiranog osposobljavanja, iz razreda 41., usluga u području marketinga, savjetovanja poduzeća i savjetovanja o upravljanju ljudskim resursima, iz razreda 35., u kojima je riječ o stvaranju i korištenju profila osobnosti na temelju limbičkog sustava.
- 71 Prošireno žalbeno vijeće dodalo je da isto vrijedi za profesionalnu javnost u području kulture, sporta i zabave, koja jednostavno pretpostavlja da predmetne usluge uzimaju u obzir najnovija saznanja o različitim limbičkim vrstama i stoga predstavljaju dodanu vrijednost u odnosu na tradicionalne usluge iste vrste.
- 72 Osim toga, prošireno žalbeno vijeće odbilo je tužiteljev argument koji se temeljio na presudi od 5. srpnja 2012., *Deutscher Ring/OHIM (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)* (T-209/10, neobjavljena, EU:T:2012:347), jer se predmet koji je doveo do te presude odnosio na različiti znak i različite proizvode i usluge i jer se navedeni znak percipira kao izmišljeni naziv, dok znak za koji je podnesena prijava ima jasno opisno značenje.
- 73 Naposljetku, prošireno žalbeno vijeće smatralo je da niz riječi od kojih se sastoji žig za koji je podnesena prijava ne sadržava nikakvu grafičku ili semantičku izmjenu, tako da nema nikakva obilježja na temelju kojih bi žig za koji je podnesena prijava, uzet u cjelini, mogao razlikovati njegove proizvode i usluge od proizvoda i usluga drugih poduzetnika.
- 74 Valja utvrditi da razlozi iz točaka 70. i 71. ove presude na temelju kojih je prošireno žalbeno vijeće smatralo da se žig za koji je podnesena prijava shvaća kao činjenična poruka koja je isključivo informativna, imaju za cilj utvrditi, u ovom slučaju, eventualni opisni karakter tog žiga u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 jer bi žig za koji je podnesena prijava u trgovačkim odnosima mogao služiti za označavanje, osobito, kvalitete, namjene ili drugih karakteristika predmetnih proizvoda u smislu te odredbe.
- 75 Osim toga, prošireno žalbeno vijeće podsjetilo je da smatra da žig za koji je podnesena prijava ima jasno opisno značenje.
- 76 Što se tiče razloga navedenog u točki 73. ove presude, on se, s jedne strane, temelji na pogrešnim zaključcima proširenog žalbenog vijeća prema kojima žig za koji je podnesena prijava ima opisni karakter u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009. S druge strane, on dokazuje

uporabu pogrešnog kriterija kako bi se ocijenilo može li žig za koji je podnesena prijava biti registriran, odnosno kriterija prema kojem bi znak sastavljen od opisnih elemenata mogao ispuniti uvjete za registraciju ako postoji zamjetno odstupanje između znaka i pukog zbroja elemenata od kojih se on sastoji. Naime, iako takav kriterij omogućuje isključivanje uporabe žiga za opisivanje proizvoda ili usluge, na temelju njega se ipak ne može utvrditi može li žig potrošaču ili krajnjem korisniku jamčiti istovjetnost podrijetla proizvoda ili usluge koje označava.

- 77 Iz prethodno navedenog proizlazi da prošireno žalbeno vijeće nije ispitalo razlog za odbijanje predviđen člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009 neovisno o razlogu za odbijanje predviđenom člankom 7. stavkom 1. točkom (c) iste uredbe time što je svoje obrazloženje temeljilo na pretpostavci opisnog karaktera žiga za koji je podnesena prijava u smislu potonje odredbe, čime je propustilo uzeti u obzir opći interes koji se člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009 želi posebno zaštititi. Time je počinilo pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene potonje odredbe.
- 78 Stoga valja prihvatiti četvrti tužbeni razlog.
- 79 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da pobijanu odluku valja poništiti u cijelosti a da nije potrebno odlučiti o petom i šestom tužbenom razlogu, koji se temelje na povredi članka 94. stavka 1. odnosno članka 96. Uredbe br. 2017/1001. Nije potrebno odlučivati ni o trećem tužbenom razlogu, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, s obzirom na to da su, kao što je to istaknuto u točki 53. ove presude, ocjene Općeg suda o opisnom karakteru predmetnog žiga u poništavajućoj presudi bile pravomoćne.

Troškovi

- 80 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da EUIPO nije uspio u postupku, valja mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i tužiteljeve troškove, sukladno njegovu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Odluka proširenog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 2. prosinca 2019. (predmet R 1276/2017-G) se poništava.**
- 2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 1. rujna 2021.

Potpisi